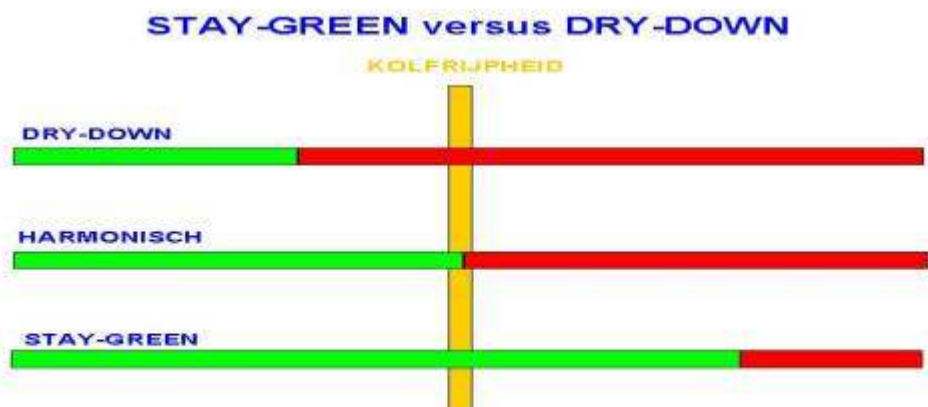

Stay Green en Fast Dry Down: ingrediënten voor oogstelastischeit

Het bepalen van het *optimale oogsttijdstip* van snijmaïs stelt de maïsteler nog vaak voor vragen. In de praktijk worden soms zeer diverse criteria aangewend om het oogsttijdstip te bepalen. Dat gaat van de bepaling van het ds-gehalte, evolutie van de melklijn, afrijping van de restplant tot 'de buurman oogst dus het zal wel tijd zijn'. Juist om de maïsteler en loonwerker te helpen met het vaststellen van het optimale oogstmoment, heeft DLV Facet oogsttijdstipproeven uitgevoerd.

Omdat de energie-inhoud van snijmaïs toeneemt als functie van de afrijpingsgraad van de kolf, is het zinvol volgende vuistregel te hanteren: het optimale oogsttijdstip voor snijmaïs wordt bereikt op het moment dat de energie-inhoud (VEM/kg ds) maximaal is. In de praktijk blijkt dat dit tijdstip erg kan verschillen. Deze verschillen worden verklaard door rasverschillen in het afrijpingspatroon van kolf en restplant. De praktijk leert dat rasinformatie over het afrijpingspatroon van de kolf en restplant onontbeerlijk is voor de maïsteler en hem zondermeer helpt in zijn besluitvorming met betrekking tot het bepalen van het optimale oogsttijdstip.

Bovenstaande figuur toont het verschil tussen stay green en dry down rassen. De verticale balk geeft het moment dat de kolf volledig fysiologisch rijp is. In de horizontale delen zijn groene en rode balken opgenomen. Groen staat voor een groene en vitale restplant. Rood staat voor een sterk afstervende restplant. Bij een dry down ras begint de restplant reeds af te rijpen voordat de kolf fysiologisch rijp is (55% drogestof korrel+spil). Bij een stay green ras begint de restplant pas af te rijpen enige tijd nadat de kolf is afgerijpt. Een harmonisch afrijpende plant kenmerkt zich doordat de restplant afrijpt op het moment dat de kolf fysiologisch rijp is. Een dry down ras heeft dus wel een oogstraject, maar die ligt voor een deel in de periode voordat de kolf zijn fysiologische rijpheid behaalt. Echter, om te voorkomen dat inkuilproblemen ontstaan als gevolg van een te hoog drogestofgehalte in de restplant moet dit dry down ras geoogst worden voordat de kolf rijp is. Juist dit kenmerkt het verschil dan ook ten opzichte van stay green. Een stay green ras kent ook al een oogstbare periode voordat de kolf fysiologisch rijp is. Echter, het stay green ras geeft de teler en loonwerker ruimte om de kolf maximaal rijp te laten worden en biedt dan nog een voldoende lange periode met goede en

gezonde restplant. Laten we voor alle duidelijkheid vermelden dat stay green niet synoniem staat voor laatrijtheid. Bij laatrijpe rassen blijft de restplant wel groen, maar is de kolf nog niet rijp.

De snijmaïsrassen worden ten eerste onderzocht op vroegrijpheid. In onderstaande tabel is de vroegrijpheid van de rassen vermeld. Duidelijk is op te maken dat er een groot verschil bestaat tussen het bepalen van de vroegheid op basis van de gehele plant en het bepalen van de vroegheid op basis van alleen de kolf. Diverse rassen zijn duidelijk vroeger rijp in de kolf dan in de totale plant (hoge ds kolf en lage ds voor totale plant). Andere rassen zijn daarentegen vroeger rijp op basis van de totale plant dan op basis van de kolf (lage ds in kolf en hoge ds voor totale plant). Op basis van informatie over kolf en totale plant kan ook een indicatie gegeven worden over de mate van stay green of dry down. Een groot positief getal duidt op een stay green type een groot negatief getal duidt op een dry down type. Wanneer het verschil niet groot (-3 tot +3) is, hebben we te maken met een harmonisch afrijpend gewas.